

Skriftlig fremsættelse (19. marts 2020)

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdsgiveres og lønmodtageres retsstilling ved lønkompensation af virksomheder i forbindelse med covid-19

(Lovforslag nr. L 141)

På grund af den aktuelle krise har regeringen (Socialdemokratiet) og arbejdsmarkedets parter (DA og FH) den 14. marts 2020 indgået en trepartsaftale om midlertidig lønkompensation for lønmodtagere på det private arbejdsmarked.

Det er i den sammenhæng nødvendigt, at der i en midlertidig periode træffes en række foranstaltninger, som giver virksomheder og ansatte mest mulig fleksibilitet i forhold til at kunne afholde ferie og anden opsparret frihed i ansættelsesforholdet, uanset hvad der i øvrigt måtte gælde i ansættelsesforholdet.

Formålet med lovforslaget er dels at etablere lovhjemmel til, at en arbejdsgiver, der omfattes af lønkompensationsordningen, i nødvendigt omfang kan fravige eksisterende forpligtelser i medfør af gældende ansættelsesretlig lovgivning, kollektiv overenskomst eller individuelle ansættelseskontakter, dels at sikre lønmodtagerens retsstilling, når denne er hjemsendt i medfør af ordningen.

Med lovforslaget får en arbejdsgiver, som er omfattet af den midlertidige lønkompensationsordning, ret til med 1 dags varsel at hjemsende en lønmodtager under de betingelser, som gælder i forbindelse med lønkompensationsordningen i medfør af aktstykke nr. 108 afgjort den 17. marts 2020. En hjemsendelse med 1 dags varsel kan ske, uanset hvad der måtte være fastsat i anden lovgivning, kollektiv overenskomst eller i øvrigt aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Med lovforslaget foreslås det endvidere, at en lønmodtager, som er hjemsendt i medfør af lønkompensationsordnin-

gen, ikke betragtes som opsagt, men har ret til den aftalte løn i den periode, hvor lønmodtageren er hjemsendt, bortset fra i alt 5 dage af hjemsendelsesperioden, hvor lønmodtageren ikke får den aftalte løn, men hvor lønmodtageren i stedet skal holde opsparret ferie, afspadsering, anden opsparret frihed i ansættelsesforholdet eller tjenestefrihed uden løn, uanset hvad der måtte være fastsat herom i anden lovgivning, kollektiv overenskomst eller i øvrigt aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

Det foreslås desuden, at lønmodtageren, såfremt denne ikke har opsparret ferie, afspadsering eller anden frihed i ansættelsesforholdet, får mulighed for at vælge at afholde op til 5 feriedage, som er opsparret i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. august 2019, i den del af hjemsendelsesperioden, hvor lønmodtageren ikke får løn. De 5 feriedage skal placeres forholdsmæssigt.

Endelig foreslås det, at såfremt hjemsendelsen afbrydes, fordi lønmodtageren genoptager arbejdet eller ophører i ansættelsesforholdet, indtræder lønmodtageren i de ansættelsesvilkår, der var gældende på tidspunktet for hjemsendelsen.

På grund af den ekstraordinære situation, er der behov for, at lovforslaget hastebehandles. Det forudsætter en række dispensationer fra reglerne i Folketingets forretningsorden.

Lovforslagets hastende karakter er også årsagen til, at lovforslaget ikke har været sendt i høring, og at det ikke har været muligt at sikre vedtagelse af lovforslaget senest 4 uger før den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås derfor, at lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.